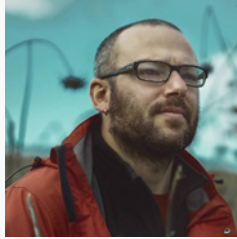


## **Intervju sa Vilijamom Sersantijem na praznik „Majske gospe“- (Madona di Mađo)**



**Ekološki vodič, planinar, viši predavač organizacije marketinga i integrisanog turizma na studijskom programu vezanom za očuvanje šuma i prirode, voli ekoturizam, šetnje šumom, poznata okruženja malih sela, običaja, mirise i ukusa autentičnih proizvoda. Bavi se i etno-folklornim istraživanjima u opštini Sant'Oreste, u svom rodnom gradu, gde saradujusa predstavnicima Interdisciplinarne grupe za proučavanje tradicionalne kulture Gornjeg Lacija.**

### **- Da li biste mogli ukratko da predstavite S. Oreste, vaše selo, i opišete način na koji proslavlja praznik Majske Gospe?**

S. Oreste se nalazi 40 km severno od Rima na grebenu planine Sorat, poznatoj po svom obliku i izolovanom položaju koji se uzdiže usred ravnice kroz koju protiče reke Tibar; stoga grad ima jedinstvenu poziciju u dolini, koju karakteriše raznolik pejzaž sa pozadinom u kome su Sabinske planina u daljini. Ja sam Vilijam Sersanti, veliki zaljubljenik u istoriju mog kraja gde takođe radim kao vodič za pešačenje po priodi. 2020. godine Opštinska uprava i Pro Loko su mi dodelili simboličnu titulu „Ambasador kulture Santoresteze“ upravo zato što sam oduvek želeo da mesto učinim poznatim i na široj teritoriji. Što se tiče mog odnosa sa praznikom Gospe od Maja - Madone di Mađo, iako nisam aktivan član odbora (mada sam samo jednom učestvovao u paljenju trske), doživljavam ga intenzivno, sa poštovanjem i divljenjem. . I pre svega, trudim se da o tome govorim u svakoj mogućoj prilici, kako bi što više ljudi znalo za ovaj običaj.

### **-Možete li ukratko reći kako se proslavlja praznik Majke Božje?**

Svake godine, poslednje nedelje maja, od 1814. godine, praznik „Madone di Mađo“ obeležava se kao najvažnija i najomiljenija svetkovina u gradu. Za tu priliku, istorijski centar krasi raskošni cvetni ukrasi (ne treba propustiti onaj na glavnom oltaru saborne crkve San Lorenzo Martire), trijumfalni lukovi i baloni u boji; pored toga, postoje mnoga kulturna dešavanja koja prate događaj. Manifestacija se završava uveče prenošenjem istorijske „mašine“ na ramenima nosača, neizostavnom zavetnom bakljadom na planini Sorat i veličanstvenim vatrometom. To je jedinstvena ceremonija te vrste, u kojoj se vera, folklor, osećaj pripadnosti i tradicija spajaju i neraskidivo sjedinjuju, stvarajući čudesnu atmosferu.

### **-Ko je uključen u pripremu i proslavu zabave?**

Veliki deo stanovništva je uključen u pripremu gozbe, a različite aktivnosti koordiniše odbor volontera, sastavljen od ljudi svih uzrasta.

### **-Koliko traje priprema za obeležavanje ovog praznika?**

Počinje u zimskim mesecima (januar, februar), kada se povremeno okupljaju muškarci da poseku trsku koja će u prolećnim mesecima (mart, april, maj) biti ostavljena da se suši, zatim sakupljana u

posebne „snopove“ i na odgovarajući način postavljena na deo planine Sorat okrenut prema Svetom Orestu, da bi bio zapaljen uveče za vreme proslave praznika. Drugi ljudi u poslednjih mesec dana nastavljaju ono što se lokalno zove „a čerka da Madona“, neke vrstu putujućeg prosjačenje, kada obilaze kvartove istorijskog centra, u cilju prikupljanja sredstava. A kada je reč o prikupljanju sredstava, i žene su uključene: kuvaju slatkiše i razne poslastice, koje se prodaju nedeljom uoči važne godišnjice.

**-Šta vam Vaše učešće i sama gozba lično znači?**

Učešće i sama gozba pružaju jak osećaj pripadnosti, kao i ponos i druge jake emocije. To je prilika u kojoj se mnogi ljudi iz Sant'Orestea koji su iz raznih razloga prinuđeni da žive negde drugde tokom godine, vraćaju u svoj grad upravo da udahnu vazduh proslave, taj vazduh koji okrepljuje i nadahnjuje kulturne korene svakog građanin iz Sorata. Bez ikakve sumnje, ova godišnjica predstavlja simbol identiteta Sant'Orestea na poseban način.

**-Kako održavate ovu tradiciju živom?**

Jedini način da se ova tradicija održi jeste da se najmlađima omogući da učestvuju i da je upoznaju (u najširem smislu te reči), kako bi mogli da cene njene vrednosti i razumeju njen značaj, njenu suštinu. I moram da kažem da su u ovim aktivnostima članovi odbora veoma uspešni, jer stariji često pokušavaju da uključe svoju decu i unuke, prenoseći tradiciju sa generacije na generaciju.

**-Možete li da predložite način da ovu zabavu učinite poznatijom?**

Što se tiče davanja veće vidljivosti gozbi, danas je to svakako moguće: ja bih se mnogo fokusirao na promociju putem interneta, koja vam omogućava da stignete bilo gde i do bilo koga.